

Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság
3.Mf.21.887/2010/4. szám

SZÉKESFEHÉRVÁRI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:	
postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen	
ÉRK:	2010 NOV. 29
PÉLDÁNY:	FELZETT
MELLÉKLET	KÖZTÖK:
ÜGYSZÁM UTÓIRATON:	21.887/2009/26

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a Dr. Oros Csaba ügyvéd (Vác, Zichy H. u. 24. I/6.) által képviselt **HANKOOK TIRE Magyarország Kft.** (Rácalmás, Hankook tér 1.) felperesnek – a Dr. Dénes Éva ügyvéd (1068. Budapest, Benczúr Gy. u. 45.) által képviselt **Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége** (1068. Budapest, Benczúr Gy. u. 45.) alperes ellen jognyilatkozat pótlása iránt indított perében a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 2.M. 505/2009/24 sz. ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán az alulírott helyen és napon, nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

Az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint – külön felhívásra – az államnak 10.000.- (tízezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás :

A megyei bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett részét lényegében helyes indokai alapján hagyta helyben, azokra itt csupán hivatkozik (Pp. 254.§. (3) bek.)

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel megjegyzi még, hogy – a felperes vélekedésével szemben – általánosságban sem igaz, hogy a szakszervezeti vezető személye, kvalitása, habitusa, netán karizmája a szakszervezet működése szempontjából közömbös volna. Hiába van egy munkahelyi szakszervezetnek többszáz tagja, könnyen előfordulhat, hogy azok közül csak egyetlen rátermett, és elhivatott vezető van, vagy ha akad több is, azok nem vállalják a tisztséget, a vele járó terheket és veszélyeket.

A perbeli esetben konkrétan az a bizonyított tényhelyzet, hogy a felperes és a munkahelyi (önálló) szakszervezet között kezdettől fogva igen feszült viszony uralkodott. A 2007-ben a felperes ellenállása közepette nagy nehezen megalakult szakszervezet első két

Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság
3.Mf.21.887/2010/4. szám

éve az érdekvédelem szempontjából értékelhetetlen volt. A felek még kollektív szerződést sem tudtak kötni, az aktivitás minimális szinten mozgott. A szakszervezeti tevékenység akkor lendült fel, amikor 2009. tavaszán általános tisztújítás történt, és Bognár Ferencet (jelen per „tárgyát”) megválasztották titkár helyettesnek és gazdasági felelősnek. Ugyanakkor az öt fős új vezetőségből ketten – mert a felperestől fenyegetve érzeték magukat – szinte azonnal lemondtak, majdhogynem kiléptek. A titkárt rövid úton áthelyezték egy olyan karbantartó műhelybe, ahonnan munkaidőben gyakorlatilag nem volt kijárása, vagyis elszigetelték a szakszervezeti tagoktól. A három fősre csökkent vezetőségből egyedül Bognár Ferencnek volt – mintegy fél évig – lehetősége arra, hogy munkaköre jellegéből adódó szabad mozgási lehetőségével élve a törvény szerint járó szabadidő-kedvezményt kihasználva agitáljon, ellenőrizzen, akcióra szervezzen, oktasson, tanácsokat adjon, vagyis mozgassa a szakszervezetet. A peradatok szerint ő volt a helyi szakszervezet utolsó bástyája, nélküle a szakszervezet (ismét) halott lett volna. Mindamellet Bognár úrnak úgy kellett dolgoznia a munkásokért, hogy ehhez a felperes – az egymillió forintos bírságot kiszabó munkaügyi hatóság szerint – nem biztosította a szakszervezetnek törvényesen járó vállalati infrastruktúrát (irodát, hirdetési lehetőséget).

Ehhez képest a felperes oktanul érvelt azzal, hogy a titkár személyéhez az alperesnek nem volna szabad ragaszkodnia, mert akadhat helyette akárhány. A szakszervezet vezetőjét nem darabra választják, és a leváltásánál, utódlásánál sem lehet darabszám szerint gondolkodni. Az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelt, amikor kimondta, hogy Bognár Ferenc személyének kiesése a szakszervezet működését jelentős mértékben veszélyeztetné, illetve ellehetetlenítené, az alperesnek az adott speciális körülményekre figyelemmel jogos oka volt arra, hogy Bognár Ferenchez ragaszkodjon.

Másfelől az is helyes megállapítás, hogy a felperesnek a nem vitatható átszervezés ellenére sem okozhat aránytalan sérelmet Bognár Ferenc további foglalkoztatása. Nemcsak azért, mert időközben a munkahelyek globális száma közel kétszeresére növekedett, hanem azért is különösen, mert a felpereshez hasonló méretű és tagoltságú cégeknél egyáltalán nem szokatlan, hogy a szakszervezet meghatározó vezetője a rá koncentrálható szabadidő kedvezménnyel élve a szerződés szerinti munkaköre ellátása helyett gyakorlatilag kizárólag a szakszervezetnek dolgozik. Jelen esetben tény, hogy Bognár Ferenc munkaköri feladatainak egy része megmaradt, így nem lett volna akadálya annak sem, hogy azokat meghagyják neki, ahelyett, hogy mások között szétosztották volna. A redukált munkaköre és a szakszervezeti munkája együttesen kitehette volna a teljes munkaidőt. Ezt a kombinációt a felperes tűrni (és teljes fizetéssel honorálni) lett volna köteles. A havi 400.000.- forint körüli munkabér terhe ilyen megközelítés mellett egy ekkora cég számára egyáltalán nem látszik elviselhetetlennek.

A jelek szerint a felperes meg sem kísérelte, hogy az adott körülmények között szükségesnek és lehetségesnek látszó kompromisszum lehetőségét átgondolja. Ehelyett az akkor még nem szakszervezeti lefedettségű üzemi tanácstól kicsikarta, hogy tekintsen el a megtartási (átképzési, áthelyezési) kötelezettségre vonatkozó megállapodástól. Ezt követően Bognár Ferencet azonnal „felfüggesztette”, vagyis állásidőre küldte, igyekezett megakadályozni az üzemen belüli szabad mozgásában, és csak bírósági végzés hatására tért jobb belátásra.

Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság
3.Mf.21.887/2010/4. szám

Mindezek miatt a felperes nem tudta sikerrel cáfolni azt a gyanút sem, hogy a Bognár Ferencre kihegyezett (a dolgozók közül lényegében egyedül őt érintő, amúgy legális) átszervezés, kiszervezés nem mellesleg a szakszervezet ellehetetlenítésére, illetve a túlságosan aktívna, s ezért veszélyesnek ítélt, a közvetlen munkahelyi felettesei számára személyileg is kellemetlenné vált, ráadásul a munkaügyi felügyelőséget kihívó („feljelentő”) szakszervezeti vezető elleni megtorlásra irányuló kísérlet is volt.

Az Mt. 28.§. szerinti védelmi jog gyakorlását tehát a megyei bíróság sem ítélte visszaélésnek, így a kereset elutasításával teljes egészében egyetértve a Pp. 253. §. (2) bek. alkalmazásával a rendelkező rész szerint határozott.

A másodfokon is vesztes felperes a Pp. 78. §. (1) bek. illetve 239.§. értelmében köteles megfizetni az alperes jogi képvisellel felmerült, mérlegeléssel megállapított költségét, valamint a tárgyi költségfeljegyzés folytán előre le nem rovatott minimális fellebbezési illetéket (Pp. 84.§., 6/1986 (VI.26.) IM. r. 3.§. 13.§. Itv. 46. §. (1) bek)

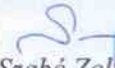
Székesfehérvár, 2010. október 13.

dr. Kozma Tamás sk.
a tanács elnöke
előadó bíró

Dr. Kaló Zsuzsanna sk.
bíró

Dr. Ébner Vilmos sk.
bíró

A kiadmány hiteletül:

Szabó Zoltánné
írnok

